

พระปิ่นเกล้า วังหน้าสมัยรัชกาลที่ 4 ทรงศึกษาไสยศาสตร์วิทยาคม ลือกันถึงขั้นหายตัวได้

พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระปิ่นเกล้า วังหน้าสมัยรัชกาลที่ 4 ทรงศึกษาไสยศาสตร์วิทยาคม ลือกันถึงขั้นหายตัวได้?

ไสยศาสตร์วิทยาคม จำพวกวิชาคงกระพันชาตรี เป็นที่รู้จักกันดีว่านิยมมากในหมู่ทหาร โดยเฉพาะในสมัยโบราณที่ต้องรบทัพจับศึกกันอยู่เสมอ จึงมักเสาะหา “ของดี” มาไว้คุ้มครองรักษาบ้าง หรือศึกษาเล่าเรียนจนมี “ของดี” ไว้ป้องกันตัวบ้าง

พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว (พระราชสมภพ 4 กันยายน 2351 – สวรรคต 7 มกราคม 2408) พระราชอนุชาและวังหน้าในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ก็ทรงเป็นเจ้านายพระองค์หนึ่งที่ทรงศึกษา ไสยศาสตร์วิทยาคม รายละเอียดมีในหนังสือ พระปิ่นเกล้าเจ้ากรุงสยาม (วัชรินทร์การพิมพ์, 2542) ที่เสกที่อน ศุภโสภณ รวบรวมเรียบเรียงพระราชประวัติเอาไว้ดังนี้

‘วังหน้าเป็นหนุ่มแข็งแรง ชี้อ่านน้ำมัน ชี้อ่านเทศสูงสามศอกเศษ ยิงปืนทุกวัน ชอบการทหารมาก มีวิทยาอาคมดี ฤกษ์มิแพ้พ่ายหม่อมมีวิทยานับถือเข้าอยู่ด้วยมาก ผู้หญิงก็รักมากเลี้ยงลูกเมียดี เจ้ากลีบเป็นพระ มเหสี เสด็จมายิสตีข้างใน ชาวภักดั่งนี้ตลอดทั่วเมืองไทย เมืองลาวแลจีน ฝรั่งเศสอังกฤษ ทั้งปวงมิใช่ฤ ฤมาดั่งนี้ตั้งแต่ข้าพเจ้ายังอ่อนกว่าวังหน้าเดี๋ยวนี้อยู่...’

ความที่ยกมาข้างต้นนี้ มีปรากฏอยู่ในพระราชหัตถเลขาพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงมีไปถึงพระยามนตรีสุริยวงศ์ และเจ้าหมื่นสรรเพธภักดี ที่เป็นราชทูตเดินทางออกไปเจริญทางพระราชไมตรียังกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ เมื่อปี พ.ศ. 2401

พระราชหัตถเลขาฉบับนี้ เป็นเครื่องชี้แสดงให้เห็นถึงคุณวิเศษของพระปิ่นเกล้าฯ ‘พระเจ้าแผ่นดินวังหน้า’ ในเวลานั้น ว่าทรงเปรียบพร้อมด้วยความเป็นนักกีฬา นักการทหาร ที่เปรี๊ยะปราดสามารถยิ่ง จนเป็นที่ล่ำรู้เลื่องลือกันทั่วไป ตลอดทั่วทั้งเมืองไทย เมืองลาว ประเทศใกล้เคียง จนกระทั่งถึงประเทศอังกฤษ...

ในพระราชหัตถเลขาของพระจอมเกล้าฯ ฉบับนี้ ยังแจ้งให้ทราบด้วยว่า พระปิ่นเกล้าฯ นั้นทรงมี ‘วิทยาอาคมดี’ มีผู้ทรงคุณในทางวิทยาคมร่วมสวามีภักดีอยู่ด้วยเป็นจำนวนมาก ทั้งยังทรงเป็นผู้มีเสน่ห์เมตตามหานิยม เป็นที่นิยมหลงใหลของเหล่าบรรดาอิสตรีทั้งหลายในสมัยนั้นเป็นอันมาก...

นอกจากนี้ สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ ‘พระบิดาแห่งประวัติศาสตร์’ ก็ยังได้ทรงพระนิพนธ์เล่าถึงคำเล่าลือเรื่องดังกล่าวนี้ไว้ใน ‘ตำนานวังหน้า’ ประชุมพงศาวดารภาคที่ 13 มีความสำคัญตอนหนึ่ง ดังนี้

‘...เห็นจะเป็นเพราะเหตุที่โปรดการทแกล้วทหาร และสนุกคะนองต่าง ๆ ดังกล่าวมานี้ จึงเกิดเสียงกระซิบลือกันว่า พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงวิชาอาคม บางคนว่าหายพระองค์ได้ บ้างว่าเสด็จลงเหยียบเรือกำปั่นฝรั่งเอียงก็มี กระบวนทรงช้างก็ว่าแข็งนัก...’

ในพระราชประวัติพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่ง ม.ร.ว.จันทร์เพ็ญ กาญจนะวิชัยเรียบเรียงพิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ หม่อมเจ้า รัตโนภาศ กาญจนะวิชัย เมื่อปี พ.ศ. 2521 แม้จะเป็นฉบับที่มีข้อความสั้นมาก แทบจะมิให้รายละเอียดใด ๆ เลย แต่ก็มีกล่าวถึงเรื่องพระปิ่นเกล้าฯ ทรงเป็นผู้อุ้มด้วยวิทยาคมไว้ในตอนหนึ่ง ดังนี้

‘พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระปรีชาสามารถมาก และขณะนั้นก็มีกำลังทหารอยู่ในมือมาก ผู้คนเคารพเกรงกลัว ถึงกับมีเสียงล่ำลือกันว่า ทรงมีวิชาอาคมหลังถึงกับหายตัวได้ บ้างก็ว่าทรงมีพระชีวหาคำเหมือนพระเจ้าหงสาวดีลิ้นดำ บ้างก็ว่าทรงมีฤทธิ์อำนาจถึงกับเหยียบเรือรบฝรั่งเอียง’

หมายความว่า นอกเหนือไปจากทรงมีวิชาอาคมดีแล้ว ยังทรงมีพระชีวหาดำ เหมือนดังพระเจ้าหงสาวดีที่มาตีกรุงศรีอยุธยา ก่อนรัชสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราชอีกด้วย ซึ่งเป็นที่เชื่อถือกันว่า เป็นคุณลักษณะพิเศษของท่านผู้แก่กล้าในทางวิทยาคมมาแต่กำเนิดอย่างแท้จริง เป็นที่ยำเกรงของมหาชนทั่วไป”

เผยแพร่ในระบบออนไลน์ครั้งแรกเมื่อ 6 สิงหาคม 2564

ผู้เขียน กองบรรณาธิการศิลปวัฒนธรรม

เผยแพร่ วันพุธที่ 4 กันยายน พ.ศ.2567

https://www.silpa-mag.com/history/article_72636